

Publicerad 2012-08-06 10:21 av Pot Pourri

en hand mitt på tummen och en på knappen till evigheten; våning ix(tlan)

dna; hissar är till för handikapp

<h6 class="uiStreamMessage" data-ft="{ ">

<h6 class="uiStreamMessage" data-ft="{ "> i ett gathörn.

Där står en virrpanna och snurrar, omkring sig själv och evigheten i ett rasande bärsärkartempo.

</h6>

inom den egna spiralen
kan inga stegar byggas
med raka slador. där i
tryggas tallmoarna om
man bara vägrar limma

för fogar brister förr eller senare
och plogar kan inte plöja vintermo

och knogar rister mot dörrkarm
renare än vårbjörkens kvistfria

försenar möten för fria
genom isande vinter

genom resan till ixtlan

en van färd bland ljus

siar sin egen tids chock
för en frid per vit flagg

slinter hon
så slinter även tiden i ormens klocka

en timma hit och en timma dit
och en timma för att

sprintertiden var nog det som gjorde
vintern till sommar och därmed är
tidens motsats

rummets egna rotplats

om och om igen
omkring sig själv

och sin stam

ränner hon som en bärsärk
ränner sig varm

spänner hon ännu en lärk
(ja hon är svag för en fåle)
till en båge över tillvarons tid

en regn och imfri stråle
av egen uppbyggd slutsats

ett bot och bättrings palats

hur leva i en ensam värld av ord
om än så skira och än
så sköna

hur leva med ett tak byggt av saga
och ett golv utan det vilda
och gröna

om igen om igen
i en evig singel helix

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pot Pourri med Poeter.se id #21470 innehar upphovsrätten